

Kuran Mucizeleri: Güneş Merkezli Sistem 2

16. yüzyıla kadar bilim çevrelerinde Dünya'nın, evrenin merkezinde olduğu düşünülüyordu. Hatta bu görüş, eski Yunan'da geo (Dünya) ve centron (merkez) kelimelerinin biraraya gelmesiyle oluşan, "geo-santrik model" ismiyle adlandırılıyordu. Bu inanış, ünlü astronom Nicolaus Copernicus (Kopernik)'in 1543 yılında yayımladığı De Revolutionibus Orbium Coelestium (Göksel Kürelerin Dönüşleri Üzerine) adlı eserinde, Dünya'nın ve diğer gezegenlerin Güneş'in etrafında döndüklerini ortaya atmasıyla sorgulandı. Fakat ancak 1610 yılında Galileo Galilei'nin teleskopuyla yaptığı gözlemler sonucunda, Dünya'nın aslında Güneş'in etrafında döndüğü bilimsel geçerlilik kazandı. Bu döneme kadar Güneş'in Dünya çevresinde döndüğüne inanıldığı için, dönemin bilginlerinin çoğu Copernicus'in kuramını kabul etmemişlerdi. Ünlü astronom Johannes Kepler'in gezegenlerin hareketlerini açıklayan görüşleriyle, 16. ve 17. yüzyıllarda helio-sentrik evren modeli geçerlilik kazandı. Helios (Güneş) ve kentron (merkez) kelimelerinin biraraya gelmesinden oluşan bu modelde, evrenin merkezinde Dünya değil Güneş mevcuttur. Diğer gök cisimleri Güneş etrafında hareket ederler. Oysa Kuran'da bu gerçek bundan 14 asır önce bildirilmiştir.

Antik Yunan gök bilimcilerden Claudius Ptolemyus (Batlamyus), evrenin merkezinin Dünya olduğunu söyleyerek, yüzyıllarca geçerli görülen Dünya-merkezli (geosantrik) evren düşüncelerine kaynaklık etmişti. Dolayısıyla Kuran'ın indirildiği dönemde, gece-gündüz oluşumunu Güneş'in hareketleriyle açıklayan yer merkezli kuramın yanlışlığı bilinmiyordu. Aksine bütün yıldız ve gezegenlerin Dünya'nın çevresinde döndükleri kabul ediliyordu. Dönemin hakim yanlışlarına rağmen, Kuran'da günümüz bilimsel bilgileri ile uyum içinde pek çok ifade yer almıştır. Şems Suresi'nde ise şöyle bildirilmektedir:

"Güneş'e ve onun parıltısına andolsun, onu izlediği zaman Ay'a, onu (Güneş) parıltattığı zaman gündüze, onu sarıp-örttüğü zaman geceye. " (Şems Suresi, 1-4)

Yukarıdaki ayetlerde belirtildiği gibi gündüz, -Güneş'in parlaklığı- Dünya'nın hareketi ile meydana gelmektedir. Gece ile gündüzü oluşturan hareket Güneş'in hareketi değildir. Bir başka deyişle, geceye ve gündüze görelilik olarak Güneş sabittir. Kuran'da bildirilenler, Dünya'nın sabit olup, Güneş'in onun etrafında döndüğü tezini savunanların iddialarını geçersiz kılmıştır. Kuran'ın zaman ve mekandan münezzeh olan, tüm ilimlerin sahibi Rabbimiz'in Katından olduğu apaçık bir gerçektir. Bilim ve teknoloji geliştikçe Kuran ve bilim arasındaki uyumun örnekleri de, her geçen gün daha açık gözler önüne serilmektedir. Bir Kuran ayetinde şöyle buyrulmaktadır:

"Andolsun, onların kıssalarında temiz akıl sahipleri için ibretler vardır. (Bu Kur'an) düzüp uydurulacak bir söz değildir, ancak kendinden öncekilerin doğrulayıcısı, her şeyin 'çeşitli biçimlerde açıklaması' ve iman edecek bir topluluk için bir hidayet ve rahmettir. " (Yusuf Suresi, 111)

<https://www.harunyahya.info/makaleler/kuran-mucizeleri-gunes-merkezli-sistem-2>